

РЕШЕНИЕ

№ 3494

гр. София, 01.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 03.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **8000** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на [чл. 156 и следващите от ДОПК](#).

Образувано е по жалба на [фирма] срещу (РА) № Р-22222518004407-091-001/06.03.2019 г., издаден от Й. Д. М.- Началник на сектор, възложил ревизията, и Й. Т. Й. - 3.- главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията при ТД на НАП- [населено място], в частта, в която е потвърден с Решение № 940/03.06.2019 г. на директора на дирекция „ОДОП“- [населено място] при ЦУ на НАП. Жалбоподателят оспорва РА, с който е определен допълнителен корпоративен данък по ЗКПО на [фирма] за данъчни периоди 2012 г., 2013 г., 2014 г., 2015 г. и 2016 г. в общ размер 21 040.89 лв. и са начислени лихви за забава в размер 7 509.37 лв. по години както следва: за 2012 г. - корпоративен данък в размер 4 307.59 лв. и лихви за забава в размер 2 566.94 лв.; за 2013 г. - корпоративен данък в размер 2 079.21 лв. и лихви за забава в размер 1 027.78 лв.; за 2014 г. - корпоративен данък в размер 2 167.86 лв. и лихви за забава в размер 865.18 лв.; за 2015 г. - в корпоративен данък размер 5 955.82 лв. и лихви за забава в размер 1 770.51 лв.; за 2016 г. - корпоративен данък в размер 6 530.41 лв. и лихви за забава в размер 1 278.96 лв., и на основание чл. 78, във връзка с чл. 16, ал. 1 и ал. 2, т. 3 от ЗКПО и § 1 т. 32 от ДР на ЗКПО е извършено увеличение на С. за 2011 г. със сумата от 23 225,87 лв., представляваща неотчетен приход от лихви по предоставен безлихвен заем на физическото лице И. С. П.. Според жалбоподателят РА е незаконосъобразен в частта му за увеличаване на счетоводния финансов резултат при данъчното му преобразуване с неотчетени приходи от лихви по предоставени средства на свързани лица, както следва: за 2011

г.- 23 225,87 лв.; за 2012 г.- 19 850,08 лв.; за 2013 г.- 20 792,06 лв.; за 2014 г.- 21 678,57 лв.; за 2015 г.- 59 558,23 лв.; за 2016 г.- 65 303,67 лв. Релевира се, че повтаряемата спорна констатация за целия ревизиран период касае разчети за служебни аванси на И. П. (отчетени по сч. с/ка 422 „Подотчетни лица“), както и предоставено финансиране (осчетоводено по сч. с/ка 498 „Други дебитори“) на дъщерни дружества-[фирма] и [фирма]. Изводите в РА № Р-22222518004407-091-001/06.03.2019 г., отнасящи се до установяване на задължения по ЗКПО били необосновани и незаконосъобразни, поради противоречието им с разпоредбите на приложимите материални данъчни закони, както и административно-данъчната практика на ЦУ на НАП и съдебната практика на Върховния административен съд (ВАС). Първият аргумент, който се изтъква е, че РА е издаден в противоречие с действащото счетоводно законодателство, като в конкретния случай липсвали законови основания счетоводни разчети да бъдат третиращи като финансова сделка (кредит). Фактът, че анализиранияте суми представлявали „Служебен аванс“ (а не финансова сделка) бил потвърден двукратно във вече проведени Проверки за установяване на факти и обстоятелства (П.), в резултат от които са издадени Протоколи от компетентни органи по приходите. Вторият аргумент- изчислените лихви, послужили за издаването на РА противоречали на определението за „пазарна лихва“ за целите на материалния данъчен закон- ЗКПО. Оспорва се извършената в хода на административното производство експертиза, като противоречаща на изискванията на Наредба № Н-9 от 14.08.2006 г. за реда и начина за прилагане на методите за определяне на пазарните цени. Тази експертиза не можела да бъде годно доказателство за размера на „пазарните лихви“, излагайки подробни съображения в подкрепа на доводите си. Моли акта да бъде отменен. Претендира разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно призован, чрез процесуален представител поддържа жалбата. Моли съда отмени като незаконосъобразен оспорвания ревизионен акт /РА/. Претендира разноски, съгласно списък по чл.80 ГПК. Подробни съображения в подкрепа на доводите си излага в писмени бележки.

Ответникът по жалбата– Директорът на Дирекция "ОДОП" – С. при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Моли съда, да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител, не взима становище по жалбата.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Ревизията е повторна и е извършена, във връзка с Решение №982/09.07.2018 г. на директора на дирекция ОДОП С., с което е отменен Ревизионен акт №Р-22222517005787-091-001/19.04.2018 г. и Р. №22222517005787-091- 003/23.04.2018г. в оспорената част на установените задължения за корпоративен данък по ЗКПО за данъчни периоди от 2011 г. до 2016 г. и данък по чл. 38, ал. 3 от ЗДДФЛ за данъчен период 2013 г., ведно със съответните лихви.

Производството по издаване на оспорвания РА е започнало въз основа на Заповед за възлагане на ревизия №Р-22222518004407-020-001/30.07.2018 г., връчена на 07.08.2018 г., изменена със Заповед №Р-22222518004407-020-002/02.11.2018 г. /л.27-32/, с които е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията на дружеството за корпоративен данък за данъчни периоди от

01.01.2011 г. до 31.12.2016 г. и данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица за периодите от 01.10.2013 г. до 31.12.2013 г. Заповедите са издадени от Й. Д. М., на длъжност началник отдел „Ревизии и проверки“ в дирекция СДО при ТД на НАП С., упълномощена със Заповед №РД-01-5/03.01.2017 г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22222518004407-092-001/06.02.2019 г., връчен на 06.02.2019 г. /л.33-58/. Няма данни за подадено възражение срещу констатациите на РД.

Ревизията приключила с Ревизионен акт /РА/ №Р-22222518004407-091-001/06.03.2019 г., издаден от Й. Д. М., на длъжност началник отдел „Ревизии и проверки“ в дирекция СДО при ТД на НАП С.- орган, възложил ревизията, и Й. Т. Й.-З., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С.- ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 14.03.2019 г. /л.59-73/.

В срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК от ревизирания субект до директора на дирекция ОДОП е постъпила жалба с вх. № 2544-00-516/28.03.2019 г. /л.87-95/, срещу констатациите на органите по приходите в процесния РА.

С Решение № 940/03.06.2019 г. на директора на дирекция „ОДОП“ - [населено място] при ЦУ на НАП /л.19-24/ е потвърден Ревизионен акт №Р-22222518004407-091-001/06.03.2019 г., издаден от Й. Д. М.- орган, възложил ревизията и Й. Т. Й.- З.- ръководител на ревизията, в оспорената част на установените задължения за корпоративен данък по ЗКПО за данъчни периоди от 2011 г. до 2016 г., ведно със съответните лихви. Със същото решение жалбата е оставена без разглеждане в останалата част като недопустима и е прекратено производството по жалбата в тази част. Решението е връчено по електронен път на 06.06.2019 г. /л.25/.

Предмет на оспорване пред настоящата съдебна инстанция е Ревизионен акт №Р-22222518004407-091-001/06.03.2019 г. в потвърдената част с Решение № 940/03.06.2019 г. на директора на дирекция „ОДОП“ - [населено място] при ЦУ на НАП, с който РА е определен допълнителен корпоративен данък по ЗКПО на [фирма] за данъчни периоди 2011, 2012 г., 2013 г., 2014 г., 2015 г. и 2016 г. в общ размер 21 040.89 лв. и са начислени лихви за забава в размер 7 509.37 лв. по години както следва: за 2011г. в размер на 2 322.58 лв., за 2012 г. в размер на 1 985.01 лв. /в таблицата в РА общо в размер на 4 307.59 лв. и от 2011г./ и лихви за забава в размер на 2 566.94 лв.; за 2013 г. в размер на 2 079.21 лв. и лихви за забава в размер на 1 027.78 лв.; за 2014 г. в размер на 2 167.86 лв. и лихви за забава в размер на 865.18 лв.; за 2015 г. размер на 5 955.82 лв. и лихви за забава в размер на 1 770.51 лв.; за 2016 г. в размер на 6 530.41 лв. и лихви за забава в размер на 1 278.96 лв..

В хода на ревизионното производство, органите по приходите са констатирани, че свързани с ревизираното дружество [фирма] лица, по смисъла на §1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на ДОПК /ДР на ДОПК/ са дружествата [фирма], ЕИК[ЕИК]; [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма], ЕИК[ЕИК], чийто управител е управителят на ревизираното дружество, а именно И. П..

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на задълженото лице са връчени Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ №Р-22222518004407-040-001/21.08.2018 г. /л.154-156/.

В хода на ревизионно производство са приобщени документи, доказателства и писмени обяснения от ревизираното лице и от други контролни производства с протоколи за приобщаване.

Извършена е насрещна проверка на И. Е. Д., за резултатите от която е съставен протокол от извършена насрещна проверка №П-22221218152489-141- 001/10.09.2018 г. / л.151/.

Изпратено е Искане за представяне на документи, сведения и писмени обяснения от трети лица №Р- 2222518004407-041-001/21.08.2018 г. до [фирма] /л.163/ и е получен отговор вх. №2517-00-15/17.01.2019 г./л.165/.

Приходните органи констатирали, от представена хронологична ведомост на счетоводна сметка 422 „Подотчетни лица-И. П.", че към 01.01.2011 г. сметката е с дебитно салдо в размер на 323 700,00 лв. Във връзка с това са представени следните писмени обяснения: „През 2008 г. дружеството е сключило договор за кредит с О. под условие и издаване на банкови гаранции за добро изпълнение на строителни обекти. За обезпечаването му банката прави заповест /блокира средства/ по лична сметка на физическото лице И. П.- управител на фирмата, с цел опростяване на процедурата по издаването и ползването на гаранцията. Ползваните средства за захранване на тази сметка са осчетоводени в сметка 422". Съгласно Договор от 02.09.2008 г. за предоставяне на лимит за издаване на банкови гаранции и предоставяне на банков кредит между О. АД и [фирма], Банката приема да издава банкови гаранции по нареждане на кредитополучателя, като общият ангажимент на Банката по издадените банкови гаранции не може да надвишава размера на лимита, а именно сума от 300 000 лв., във всеки един момент от действието на договора.

С писмо изх.№1308/11.01.2019 г., ОБЕДИНЕНА БЪЛГАРСКА БАНКА АД дава информация, че предоставения на 02.09.2008 г. банков кредит на [фирма], във връзка с издадена банкова гаранция е със срок 31.12.2010 г. Има подписан договор с физическото лице И. С. П., във връзка с обезпечението по кредита.

Ревизираното лице е представило и договор за покупко-продажба на дружествени дялове от капитала на [фирма], сключен на 27.02.2015 г., между И. Е. Д., в качеството си на собственик на 25 дружествени дяла от капитала на [фирма] (ПРОДАВАЧ) и И. С. П., съдружник в [фирма] (КУПУВАЧ), съгласно който ПРОДАВАЧЪТ продава на КУПУВАЧА 25 дружествени дяла от капитала на [фирма], с номинална стойност на прехвърляните дялове от 1 250 лева, представляващи 25 % от капитала на дружеството, за продажна цена в размер на 700 000 лева. С Протокол от Общо събрание на съдружниците в [фирма] от 27.02.2015 г., са били взети следните решения: 1. Прекратява се членството на съдружника И. Е. Д. и се дава съгласие за извършеното прехвърляне на дяловете му- 25 дяла в размер на 1250 в полза на съдружника И. С. П.; 2. Приемат се промени в дружествения договор, като капитала на дружеството, съобразно дяловете се разпределя между съдружниците, както следва: А. Д. М. - 10 дяла с номинална стойност от по 50 лева всеки или 10% от уставния капитал на дружеството; М. С. П.- 25 дяла с номинална стойност от по 50 лева всеки или 25% от уставния капитал на дружеството; И. С. П.- 65 дяла с номинална стойност от по 50 лева всеки или 65% от уставния капитал на дружеството; 3. Взема се решение И. С. П. да извърши всички необходими правни и фактически действия по регистрация на промяната в членствения състав на дружеството и разпределението на капитала.

При извършена насрещна проверка на И. Е. Д., приключила с протокол №П-22221318152489-040-001/10.09.2018 г., е било представено копие от Договор за покупко- продажба на дружествени дялове от капитала на [фирма] /нотариално заверен/, сключен между И. Д. /Продавач/ и И. П. /Купувач/ на 27.02.2015 г.

Представено е копие от договор за откриване на доверителна разплащателна сметка от 27.02.2015 г., сключен с [фирма]. Съгласно представения договор банката открива, поддържа и управлява от името и за сметка на продавача доверителна разплащателна сметка с цел осъществяване на разплащане по сделка за покупко- продажба на дружествени дялове между продавача и купувача, а именно: 25 (двадесет и пет) дружествени дяла от капитала на [фирма]. Сума в размер на 700 000 (седемстотин хиляди) лева, съставляваща продажната цена на горепосочените дружествени дялове се превежда от купувача на продавача в срок най-късно до 27.02.2015 г., каквото движение по сметката е било установено.

При извършена проверка на физическото лице И. С. П. органите по приходите установили от представени банкови извлечения погасяване дяла за сумата 700 000 лв., представляваща продажна цена на посочените дялове. П. дал следните писмени обяснения във връзка с получените суми от дружеството: „Служебните аванси са отпуснати с цел изкупуване на дяловете на И. Е. Д. на база взето решение на Общото събрание на дружеството. Сумите са преведени по банков път". Същевременно при друга проверка И. П. е заявил „Управителят на дружеството получава служебен аванс за покриване на недокументирани разходи, свързани с дейността на дружеството и за погасяване на лични задължения към трети лица. Недокументираните разходи са изцяло за сметка на ФЛ И. П., а не за сметка на фирма „И+И 91" О.. За това погасяването на авансите става според възможностите, които притежава ФЛ И. П.".

При така установеното, ревизиращият екип е приел, че предоставените суми осчетоводени по счетоводна сметка 422 „Подотчетни лица-И. П." представляват безлихвен заем на физическото лице И. С. П. от [фирма], а не служебни аванси. Предвид това са приели, че е налице отклонение от данъчното облагане, респ. реализиран фактическия състав на чл.16, ал.2, т.3 от ЗКПО.

В хода на ревизията, органите по приходите констатирали, че ревизираното лице е предоставило средства по Договори за временно финансиране на свързани лица: [фирма] с ЕИК[ЕИК] и [фирма] с ЕИК[ЕИК].

С договор за временно финансиране от 04.01.2012 г. сключен между [фирма] като заемодател и [фирма] с ЕИК[ЕИК] като заемополучател е предоставена сума в размер на 500 000 лева. Съгласно сключения договор заемодателят се задължава да извърши временно финансиране на заемополучателя за сума до 500 000 лева, а заемополучателят се задължава да върне заемната сума без възнаграждение. Заемната сума ще бъдат върнати в срок от пет години, считано от дата на подписване на договора. Заемополучателят не дължи възнаграждение по договора при условие, че полученото финансиране изцяло е възстановено от заемополучателя на заемодателя в договорения срок. При условие, че след петгодишния срок на договора заемополучателя не е погасил изцяло задължението си, ще се сключи допълнително споразумение за удължаване на срока и определяне на възнаграждение дължимо от заемополучателя на заемодателя. Сумите предоставени по договора за временно финансиране са осчетоводени по сметка 498- Други дебитори.

Във връзка със сключения договор ревизираното лице е представило следните писмени обяснения: „Основният предмет на дейност на [фирма] е производство на мебели за търговско обзавеждане. [фирма] през 2011 г. започва да получава поръчки от корпоративни клиенти и за офис обзавеждане. Ръководството на дружеството решава да създаде за тази нова дейност отделно предприятие, с което да допълва обслужването на клиентите си с допълнителна услуга- обзавеждане с търговски

мебели за техни търговски обекти.“ [фирма] подписало договор с новосъздаденото дружество [фирма] на 04.01.2012 г. за временно финансиране на дейността му в размер до 500 000,00 лв. общо, като за срока на помощта- 5 години, се връща според възможностите на дружеството, но без възнаграждение.

С договор за временно финансиране от 27.04.2015 г. сключен между [фирма] като заемодател [фирма] с ЕИК[ЕИК] като заемополучател предоставил сума в размер на 500 000 лева. Съгласно сключения договор заемодателят се задължава да извърши временно финансиране на заемополучателя за сума до 500 000 лева, а заемополучателят се задължава да върне заемната сума без възнаграждение. Заемната сума се предава по етапно и при необходимост от заемодателя на заемополучателя. Заемната сума ще бъдат върнати в срок от пет години, считано от дата на подписване на договора. Заемополучателят не дължи възнаграждение по договора при условие, че полученото финансиране изцяло е възстановено от заемополучателя на заемодателя в договорения срок. При условие, че след петгодишния срок на договора заемополучателя не е погасил изцяло задължението си, ще се сключи допълнително споразумение за удължаване на срока и определяне на възнаграждение дължимо от заемополучателя на заемодателя. Сумите предоставени по договора за временно финансиране са осчетоводени по сметка 498 - Други дебитори.

При така установеното ревизиращият екип приел, че с уговорените условия по сключените от [фирма] договори за временно финансиране с [фирма] и [фирма], е налице отклонение данъчното облагане, т.е. реализиран е фактическия състав на чл.16, ал.2, т.3 от ЗКПО.

С Акт за възлагане №Р-22222518004407-01-001/10.09.2018 г. /152/ е възложена експертиза, във връзка с констатирани обстоятелства по чл. 16, ал. 1 и ал. 2, т. 3 от ЗКПО- предоставени безлихвени кредити на свързани с дружеството лица, съгласно чл. 60 от ДОПК, във връзка с §1, т. 32 от ДР на ЗКПО с акт №Р-22222518004407-01- 001/10.09.2018 г. Определен е оценител- С. В. М. /сертификат за оценителна правоспособност №500100531/14.12.2009 г. и №600100063/14.12.2009 г./ изготвяне на експертиза. Изготвена е Експертна оценка на оценител С. М. с вх. № 2559-00-152#31 от 18.10.2018 г., приета с Протокол за приемане на резултатите от възложена експертиза от 31.10.2018 г. /л.118-144/.

Въз основа на това, приходните органи определили дължимите лихви за 2011 г. 23 225,87 лв., изчислени върху непогасените предоставени средства на И. П., съгласно изготвена в табличен вид справка в РД. За 2012 г. върху непогасеното задължение на управителя към дружеството в размер на 240 968,39 лв. и след извършено частично погасяване /2011 г. - 82 731,61 лв./, ревизиращите са начислили дължими лихви в размер на 18 000,34 лв. Аналогичен е методът, приложен от органите по приходите и за остатъците на невъзстановените суми от управителя през 2013 г. 2014 г., 2015 г. и 2016 г. В резултат на това са определили дължимите лихви за 2013 г. в размер на 14 393,02 лв., съобразно остатъка в размер на 240 968,39 лв. и връщане на сума в размер на 73 000,00

лв.; за 2014 г. дължима лихва в размер на 12 648,02 лв., съобразно остатъка в размер на 167 968,39 лв., а за 2015 г. и 2016 г. съобразно извършеното движение/отпуснати и погасени средства на управителя/, както и за 2016 г. върху непогасените остатъци начислените пазарни лихви са съответно в размер на 43 256,86 лв. за 2015г. и в размер на 47 890,07 лв. за 2016 г. На основание чл. 78 от ЗКПО е извършено увеличение на финансовия резултат за 2011 г., 2012 г. 2013 г., 2015 г. и 2016 г. със съответно начислените пазарни лихви върху предоставените от дружеството и непогасени средства на И. П..

В резултат на установеното, е извършено начисляване на пазарни лихви, съответно за 2012 г. в размер на 1 849,74 лв., за 2013 г. в размер на 6 399,04 лв., за 2014 г. в размер на 9 030,55 лв., за 2015 г. в размер на 14 881,39 лв. и за 2016 г. в размер на 16 162,08 лв., съгласно изготвените конкретни изчисления в РД. Лихвите са изчислени пропорционално върху остатъците на безвъзмездно предоставените и невъзстановени средства от [фирма]. На основание чл. 78 от ЗКПО е увеличен финансовият резултат за всяка една от ревизираните години с така начислените пазарни лихви по предоставени безлихвени парични средства на свързаното дружество [фирма].

Установено е, че през 2015 г. и 2016 г. ревизираното дружество е предоставило средства по договор за временно безлихвено финансиране от 27.04.2015 г. на свързаното лице [фирма]. Временното финансиране е осчетоводено по сметка 498 Други дебитори. Констатирано е, че през 2015 г. е предоставена сумата в размер на 53 134,45 лв. и погасена в същия размер. Предоставените и погасени по дати суми са описани в РД, на която база са изчислени дължими лихви за 2015 г. в размер на 1 419,98 лв. Установено е за 2016 г., че по договора са предоставени от дружеството финансови средства на [фирма] в размер на 195 597,78 лв., от които върнати в размер на 105 931,37 лв. и крайния остатък е в размер на 89 568,63 лв. На основание чл. 78 от ЗКПО е извършено увеличение на финансовия резултат за 2015 г. с дължимите пазарни лихви в размер на 1 419,98 лв. и за 2016 г. с начислените пазарни лихви в размер на 1 251,52 лв. по отношение на [фирма].

В резултат на извършените корекции на финансовия резултат за всяка една от ревизираните години е установен от приходните органи допълнително корпоративен данък както следва: за 2011 г. в размер 2 322,58 лв.; за 2012 г. в размер на 1 985,01 лв.; за 2013 г. в размер на 2 079,21 лв.; за 2014 г. в размер на 2 167,86 лв.; за 2015 г. в размер на 5 955,82 лв. и за 2016 г. в размер на 6 530,64 лв.

В хода на съдебното производство е изслушана и приета С. /л.283-315/, неоспорена от страните. Вещото лице е дало отговор на поставените му въпроси. Съдът кредитира заключението на вещото лице, като обосновано, обективно, компетентно, основано и на представените в хода на съдебното производство доказателства.

Приети по делото са и две допълнителни Съдебно- счетоводни експертизи /л.323-335 и л.355-372/, също неоспорени от страните, поради което и

доколкото вещото лице е отговорило на поставените въпроси следва да бъдат кредитирани.

Във втората допълнителна експертиза вещото лице е дало отговор в табличен вид на въпросите: 1. Като съобрази заключението по основната ССЕ, да изчисли размера на дължимия корпоративен данък от [фирма] и съответните лихви за забава до датата на издаване на РА, за всяка една от процесните години: 1.1 като разлика между декларирано от жалбоподателя в ГДД и установеното от експертизата като суми на неотчетени приходи от предоставени парични средства на [фирма], [фирма]; 2.1 като разлика между декларирано от жалбоподателя в ГДД и установеното от експертизата като суми на неотчетени приходи от предоставени парични средства на [фирма], [фирма] и И. П.. На въпрос 2. Какво е крайното салдо на сметка 422 „подотчетни лица“ с аналитичност- И. П. към дата 31.12.2016 г. /края на ревизирувания период/, има ли движение по същата за периода 01.01.2017 г.- 14.01.2019 г. и какво е салдото към 14.01.2019 г., вещото лице е дало отговор, след преглед на следните счетоводни справки, изходящи от счетоводството на жалбоподателя: «Оборотна ведомост за счетоводна сметка 422»Разчети подотчетни лица: И. П.» към дата 31.12.2016г., от която се проследява, че крайното салдо по счетоводна сметка 422»Разчети подотчетни лица: И. П.» към дата 31.12.2016г. възлиза на 594 103,39лв. Оборотна ведомост за счетоводна сметка 422» Разчети подотчетни лица: И. П.» за периода от 01.01.2017г. до 14.01.2019г., от която се проследява, че по счетоводна сметка 422»Разчети подотчетни лица: И. П.» за периода от 01.01.2017г. до 14.01.2019г. има следното движение: Дебит счетоводна см-ка 498»Разчети други дебитори», анал. И. П. със стойност 594 103,39лв.; Оборотна ведомост за счетоводна сметка 422»Разчети подотчетни лица : И. П.» към дата 14.01.2019г., от която се проследява, че крайното салдо по счетоводна сметка 422»Разчети подотчетни лица: И. П.» към дата 14.01.2019г. възлиза на 0лв. На въпрос 3 Как е отразено в счетоводството на [фирма] Протокол от общото събрание на [фирма] от дата 14.01.2019 г.? Какви счетоводни записи са взети? Е даден вещото лице е отговорило, че Протоколът от общото събрание на [фирма] от дата 14.01.2019 г. е отразен в счетоводството на дружеството, съгласно Заповед от 14.01.2019г., за което е взета следната счетоводна операция: Дебит смет.см-ка 498»Разчети други дебитори», анал. И. П. със ст-ст 594 103,39лв. На кредит счетоводна см-ка 422»Разчети подотчетни лица»: И. П.» със ст-ст 594 103,39лв.

В хода на съдебното производство са приети и Протокол от общото събрание на [фирма] от дата 14.01.2019 г. и Договор за паричен заем от 21.01.2019 г., сключен между „И плюс И 91“ и О. И. П. /л.340-342/.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежната страна, в срока по чл. 156 от ДОПК и след изчерпване възможността за обжалване по административен ред на ревизионния акт, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество, жалбата е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

Оспореният ревизионен акт е издаден от компетентни органи по смисъла на чл. 118, ал. 2 от ДОПК във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4 от ЗНАП и чл. 119, ал. 2 от ДОПК, в кръга на определените им правомощия, видно от приложените заповеди /съгл. Тълкувателно решение № 5 от 13.12.2016 г. на ВАС/.

Съдът констатира, че РА е подписан с електронни подписи от органите по приходите— негови издатели. Съгласно чл. 3 от ЗЕДЕУУ електронен документ е електронен документ по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент /ЕС/ № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО /ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г./; като писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ. Съгласно чл. 4 от ЗЕДЕУУ, автор на електронното изявление е физическото лице, което в изявлението се сочи като негов извършител. Титуляр на електронното изявление е лицето, от името на което е извършено електронното изявление. Адресат на електронното изявление може да бъде лице, което по силата на закон е длъжно да получава електронни изявления или за което въз основа на недвусмислени обстоятелства може да се смята, че се е съгласило да получи изявлението в електронна форма. По силата на чл. 13 от ЗЕДЕУУ електронен подпис е всяка информация в електронна форма, добавена или логически свързана с електронното изявление, за установяване на неговото авторство, а квалифициран електронен подпис е усъвършенстван електронен подпис, който отговаря на изискванията на чл. 16. Електронният подпис по ал. 3 има значението на саморъчен подпис. Страните могат да уговорят, че ще признават стойността на електронния подпис по ал. 1 и 2 на саморъчен в отношенията помежду си. В конкретния случай РА е създаден като електронен документ по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЕДЕУУ, по отношение на които с оглед фикцията, установена в ал. 2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. Именно като електронен документ, подписан от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, актът е изпратен като електронно съобщение и връчен на ревизираното лице по реда на чл. 30, ал. 6 от ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред с разпечатка на записа в информационната система. С оглед разпореденото от законодателя в чл. 184, ал. 1 от ГПК, приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание § 2 ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на Съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната. Квалифицираният електронен подпис има значението на саморъчен подпис. За

да е налице КЕП, е необходимо да е спазено изискването на чл. 26 от регламента. От изложеното следва, че доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ. Съгласно чл. 25, т. 1 от Регламент /ЕС/ № 910/2014 на ЕП и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверявателните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО, в сила съгл. чл. 52 от 01.07.2016 г., както и на чл. 5, т. 2, предл. 2 и 3 от Директива 1999/93/ЕО на ЕП и на Съвета от 13 декември 1999 г. относно правната рамка на Общността за електронните подписи, правната сила на електронния подпис не може да бъде оспорена на основание, че същият не се основава на квалифицирано електронно удостоверение. Според чл. 28, ал. 1 от ЗЕДЕУУ /в посочената редакция/ доставчикът на удостоверявателни услуги води електронен регистър /база данни/, в който публикува удостоверенията, които използва в дейността си като доставчик, издадените удостоверения и списъка на прекратените удостоверения. Видно е от съдържащите се в делото справки– извлечения от информационната система, че лицата, подписали ЗВР, ЗИЗВР и РА с електронен подпис, са притежавали сертификат, издаден от В-Т. О. СА QES, с валидност за периода на подписване на документа. Освен това от публичния регистър, поддържан от доставчика на удостоверявателни услуги и достъпен на адрес: <https://www.b-trust.org/bg>, може да се извърши проверка относно наличието на издадено удостоверение за квалифициран електронен подпис. От така представените преписи на хартиен носител, се установява, че ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА, издадени като електронни документи са подписани с квалифициран електронен подпис на органа, възложил ревизията и на ръководителя на ревизията, служители в ТД на НАП [населено място] са притежавали валиден квалифициран електронен подпис към датите на издаване на РД и РА. Ето защо Съдът намира, че ЗВР, ЗИЗВР и РА са надлежно подписани.

Ревизионният акт е издаден в писмена форма и съдържа предвидените в чл.120, ал.1 ДОПК задължителни реквизити- името и длъжността на органите, които го издават, номер и дата, данни за ревизираното лице, обхвата на ревизията, извършените действия в ревизионното производство, мотиви за издаването му, разпоредителна част, в която са определени задълженията на ревизираното лице, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, подписи на органите по приходите, които са го издали. Предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, РД е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА. В хода на ревизионното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Предвид изложеното, Съдът намира, че оспореният административен акт е постановен от материално компетентни органи с надлежно делегирани правомощия, властническото волеизявление е облечено в изискваната от закона форма.

Съдът установи, че Решение № 940/03.06.2019 г., с което е потвърден

процесния РА, е издадено от компетентен административен орган- директор на Дирекция ОДОП, [населено място] /чл. 152, ал. 2 ДОПК/ и е издадено в предвидения в закона срок и форма.

По приложението на материалния закон съдът намира следното:

Основната дейност на [фирма] е разработка, изграждане на водопроводни, канализационни, отоплителни и климатични инсталации в строителството. Дейността се осъществява от собствена база- склад и административна сграда на територията на [населено място], [улица].

С оспорения РА счетоводният финансов резултат за процесните години е коригиран с приход от лихви по предоставените заеми, на основание чл. 78 от ЗКПО и чл. 16, ал. 1, ал. 2, т. 3 от ЗКПО. Разпоредбата на чл. 16, ал. 1 се отнася до сделки, включително между несвързани лица, които са сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане. В този случай данъчната основа се определя, без да се вземат под внимание тези сделки, някои техни условия или тяхната правна форма, а се взема под внимание данъчната основа, която би се получила при извършване на обичайна сделка от съответния вид по пазарни цени и насочена към постигане на същия икономически резултат, но която не води до отклонение от данъчно облагане. В ал. 2 на чл. 16 са изброени изрично видове сделки, сключването на които се смята за отклонение от данъчно облагане по силата на посочената разпоредба. Такива по силата на т. 3 са получаването или предоставянето на кредити с лихвен процент, отличаващ се от пазарната лихва към момента на сключване на сделката, включително в случаите на безлихвени заеми или друга временна безвъзмездна финансова помощ, както и опрощаването на кредити или изплащането за своя сметка на кредити, несвързани с дейността. Следва лихвата да се определи по пазарната, а в случай, че вещото лице в съдебното производство определи по- висока, то се взема предвид лихвата, начислена в ревизионното производство, поради забраната за влошаване на положението на жалбоподателя. Съгласно разпоредбата на чл. 78 от ЗКПО при определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се коригира със сумата на приходите и разходите, които е следвало да бъдат отчетени през текущата година съгласно изискванията на нормативен акт, но не са отчетени от данъчно задълженото лице.

Доказателствената тежест за установяване на предпоставките по чл. 16 от ЗКПО е за данъчната администрация, които следва да установяват по безспорен начин конкретна сделка от съответния вид, в случая безлихвен заем, която да подведат под конкретната хипотеза на отклонение от данъчно облагане и да приложат обосновано данъчната регулация, уредена в глава четвърта на ЗКПО.

При тази правна рамка, правилно органите по приходите са установили, че за продължителен период от време жалбоподателят е предоставял суми в лева на лица, които са свързани с дружеството по смисъла на § 1, т.3 от ДР на ДОПК. Дружеството е представило подробни хронологични описи на дебитните и кредитни обороти на счетоводна сметка 422 Подотчетни лица за И. П., както и

осчетоводените по два договора за финансиране със свързаните дружества [фирма] [фирма].

Съдът намира, че е правилен извода на органите по приходите, че предоставените на управителя на [фирма] И. П. средства, заведени по сметка „422 Подотчетни лица“ са получени от същия, като е захранвана банковата му сметка. Относно установеното към 01.01.2011 г. задължение по счетоводна сметка 422 Подотчетни лица на управителя към дружеството, жалбоподателят е посочил, че управителят е станал гарант с личната си банкова сметка по договор за кредит с О. АД от 02.09.2010 г. Отделно е установено, че средствата, предоставяни през ревизираните години не са използвани за нуждите на дружеството. Средствата не са отчетени като разходи, а част от тях и не са върнати. Не са представени документи, от които да е видно, че са ползвани като служебен аванс, дори напротив- налице са доказателства за използване на част от средствата за купуване на дялове от И. П.. Въз основа на изготвените от ревизиращите справки и данните за начални и крайни салда на сметка Подотчетни лица е установено, че през ревизираните периоди 2011 г.-2016 ., средствата, предоставени на посоченото лице, не са възстановени в пълен размер, нито са отчетени като разход. Предвид това, следва да се приеме, че осчетоводените по сметката суми в същността си представляват предоставени безлихвени заеми на свързаното с дружеството физическо лице за неопределен период от време. Следва да се отбележи, че не наименованието, а характера на създадените правоотношения между субектите определят вида на сделката. Ревизираният субект и получателят на сумите, които помежду си са „свързани лица“ не ангажират доказателства с каква цел са предоставени средствата, за какво конкретно са били взети и разходвани, респ. дали са свързани с дейността на дружеството или не. При липса на документи за предназначението и отчитането на отпусканите суми, включително с разходо-оправдателни документи, съдът намира, че е обоснован извода на органите по приходите, че не се касае за отпускане на служебен аванс, а за заобикаляне на данъчния закон в хипотезата на отпускане на безлихвени заеми между свързани лица. Следва да се вметне, че етимологията на понятието „аванс“ е парична сума, която се дава или взема като предплата. В случая не се установява по категоричен начин за какво управителят е получавал тези суми и защо е връщал такива. Нещо повече, видно от ангажираните в хода на съдебното производство писмени доказателства от страна на жалбоподателя, с приложеното решение на общото събрание от 2019 г е взето решение посочената сума да се „трансформира“ в заем, респ. е сключен договор за заем между дружеството и управителя П.. Това иде да покаже, че отношенията между юридическото лице и физическо лице /управител на първото/ са били заемни и преди да бъдат формализирани като заем.

По отношение на двата договора за финансиране със свързаните дружества [фирма] и [фирма], съдът приема, че правилно органите по приходите да са приели, че с уговорените условия по сключените от [фирма] договори за

временно финансиране с [фирма] и [фирма], е налице отклонение данъчното облагане, т.е. обективизиран е фактическия състав на чл.16, ал.2, т.3 от ЗКПО. За да приеме това съобрази, че за целите на предотвратяване отклонението от данъчно облагане установените заемни отношения между свързани лица се регулират от разпоредбата на чл. 15, ал. 1 ЗКПО- когато свързани лица осъществяват търговските и финансовите си взаимоотношения при условия, които оказват влияние върху размера на данъчната основа, отличаващи се от условията между несвързани лица, данъчната основа се определя и се облага с данък при условията, които биха възникнали за несвързани лица. Съгласно чл. 16, ал. 1 ЗКПО, както бе посочено по- горе, когато една или повече сделки, включително между несвързани лица, са сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане, данъчната основа се определя, без да се вземат под внимание тези сделки, някои техни условия или тяхната правна форма, а се взема под внимание данъчната основа, която би се получила при извършване на обичайна сделка от съответния вид по пазарни цени и насочена към постигане на същия икономически резултат, но която не води до отклонение от данъчно облагане. Императивната разпоредба на чл. 16, ал. 2, т. 3 ЗКПО урежда предоставянето на кредити с лихвен процент, отличаващ се от пазарната лихва към момента на сключване на сделката, включително случаите на безлихвени заеми, като отклонение от данъчно облагане. При наличието на такова отклонение данъчният финансов резултат от конкретната сделка се определя независимо от условията, при които е договорена. За целите на подоходното данъчно облагане размерът на този резултат се определя при условия, които биха били меродавни за съответния вид сделки "по пазарни цени" и насочени към постигане на същия икономически резултат.

Неоснователен е довода на жалбоподателя, че неправилно ревизиращите органи са квалифицирали предоставените на управителя И. П. суми като заеми, тъй като същите представлявали „служебни аванси“. Приобщените по делото доказателства- Протокол от общото събрание на [фирма] от 14.01.2019 г., на което е взето решение, предоставените служебни аванси, представляващи сума в размер на 594 103,39 лв. да бъдат трансформирани в заем, предоставен от дружеството на физическото лице И. С. П., като е определен срок за връщането им и годишна лихва, както и сключения в изпълнение на това решение Договор за паричен заем от 21.01.2019 г., между [фирма] и И. С. П., включително и отразяването в оборотните ведомости, на които се позовава жалбоподателя не променят заемния характер на предоставените суми през ревизирия период. Именно, с оглед този характер с последващо решение на общото събрание са уредени отношенията между дружеството и управителя му, и е сключен посочения договор, както бе посочено по- горе.

Съдът намира обаче, че са основателни доводите на жалбоподателя, в които въз основа на изготвената по делото С. и допълнителни такива, се оборва изготвената в хода на ревизионното производство Експертна оценка с вх. №

2559-00-152#31 от 18.10.2018 г., приета с Протокол за приемане на резултатите от възложена експертиза от 31.10.2018 г. /л.118-144/.

Съдът кредитира изготвените и приети в съдебното производство експертни заключения като компетентно изготвени, при използване на специални знания, даващи мотивирани отговори на поставените въпроси и неоспорени от страните, поради което и доколкото със същите, се установяват по-ниски установени размери на задължения по ЗКПО, следва установените такива с РА резултати да бъдат изменени, както следва:

За 2011 г.:

От дружеството [фирма] е подадена декларация по чл.92 от ЗКПО с вх.№ 2225И0010403/30.03.2012 г., с която е деклариран Годишен корпоративен данък- 70132.56 лв.

С ревизионния акт, на основание чл. 78 от ЗКПО във връзка с чл. 16, ал. 2, т. 3 от ЗКПО декларираният счетоводен финансов резултат е увеличен на 72 455.14 лв.

Според С. и допълнителните С., годишния корпоративен данък за 2011г. е 71 917.20 лв.

При извършените корекции на финансовия резултат, подробно описани в С. и съобразявайки установения със С. резултат, съдът приема, че за 2011 г. е установен допълнително корпоративен данък в размер на 1 784.64 лв. /представляващ разликата между деклариания годишен корпоративен данък и установения със С. размер/.

Относно 2011 г. приходните органи са приели, че върху невнесените в срок авансови вноски не се дължи лихва, тъй като задълженото лице има надвнесен корпоративен данък от 2010 г. в размер на 66796,95 лв. и същия може да се приспада от следващи авансови и годишни вноски за същия данък, съгласно разпоредбата на чл.94 ал.1 от ЗКПО, поради което и не следва да се начислява лихва върху главницата.

За 2012 г.:

От дружеството [фирма] е подадена декларация по чл.92 от ЗКПО с вх.№ 2225И0017565/29.03.2013 г., с която е деклариран Годишен корпоративен данък- 70966.94 лв.

С ревизионния акт, на основание чл. 78 от ЗКПО във връзка с чл. 16, ал. 2, т. 3 от ЗКПО декларираният счетоводен финансов резултат е увеличен на 72 951.95 лв.

Според С. и допълнителните С., за 2012 г. годишния корпоративен данък е 71 883.29 лв.

При извършените корекции на финансовия резултат и съобразявайки установения със С. резултат, за 2012 г. е установен допълнително корпоративен данък в размер на 916.35 лв. /представляващ разликата между деклариания и установения със С. размер/.

На основание чл.1 от ЗЛВДТДПДВ във връзка с чл. 175 от ДОПК се дължи лихва за просрочие в размер на 546.06 лв.

За 2013 г.:

От дружеството [фирма] е подадена декларация по чл.92 от ЗКПО с вх.№ 2225И0024923/28.03.2014 г., с която е деклариран Годишен корпоративен данък- 54 851.63 лв.

С ревизионния акт, на основание чл. 78 от ЗКПО във връзка с чл. 16, ал. 2, т. 3 от ЗКПО декларираният счетоводен финансов резултат е увеличен на 56 930.84 лв.

Според С. и допълнителните С., за 2013 г. годишния корпоративен данък е 55 847.58 лв.

При извършените корекции на финансовия резултат и съобразявайки установения със С. резултат, за 2013 г. е установен допълнително корпоративен данък в размер на 995.95 лв. /представляващ разликата между декларирания и установения със С. размер/.

На основание чл.1 от ЗЛВДТДПДВ във връзка с чл. 175 от ДОПК се дължи лихва за просрочие в размер на 492.31 лв. лв. върху сумата от 995.95 лв.

За 2014 г.:

От дружеството [фирма] е подадена декларация по чл.92 от ЗКПО с вх.№ 2225И0032911/30.03.2015 г., с която е деклариран Годишен корпоративен данък- 16 464.18 лв.

С ревизионния акт, на основание чл. 78 от ЗКПО във връзка с чл. 16, ал. 2, т. 3 от ЗКПО декларираният счетоводен финансов резултат е увеличен на 18 632.04 лв.

Според С. и допълнителните С., относно сумата от неотчетените приходи от предоставените суми по за 2014г. годишния корпоративен данък е 17 460.05 лв.

При извършените корекции на финансовия резултат и съобразявайки установения със С. резултат, за 2014 г. е установен допълнително корпоративен данък в размер на 995.87 лв. /представляващ разликата между декларирания и установения със С. размер/.

На основание чл.1 от ЗЛВДТДПДВ във връзка с чл. 175 от ДОПК се дължи лихва за просрочие в размер на 397.45 лв. върху сумата от 995.87 лв.

За 2015 г.:

От дружеството [фирма] е подадена декларация по чл.92 от ЗКПО с вх.№ 2225И0044946/29.03.2016 г., с която е деклариран Годишен корпоративен данък- 11 940.97 лв.

С ревизионния акт, на основание чл. 78 от ЗКПО във връзка с чл. 16, ал. 2, т. 3 от ЗКПО декларираният счетоводен финансов резултат е увеличен на 17 896.79 лв.

Според С. и допълнителните С., за 2015 г. годишния корпоративен данък е 13 968.63 лв.

При извършените корекции на финансовия резултат и съобразявайки установения със С. резултат, за 2015 г. е установен допълнително корпоративен данък в размер на 2027.66 лв. /представляващ разликата между декларирания и установения със С. размер/.

На основание чл.1 от ЗЛВДТДПДВ във връзка с чл. 175 от ДОПК се дължи лихва за просрочие в размер на 602.77лв. върху сумата от 2027.66 лв.

За 2016 г.:

От дружеството [фирма] е подадена декларация по чл.92 от ЗКПО с вх.№ 2225И0057613/30.03.2017 г., с която е деклариран Годишен корпоративен данък- 6 927.42 лв.

С ревизионния акт, на основание чл. 78 от ЗКПО във връзка с чл. 16, ал. 2, т. 3 от ЗКПО декларираният счетоводен финансов резултат е увеличен на 13457.83 лв.

Според С. и допълнителните С., за 2016 г. годишния корпоративен данък е 9 051.89 лв.

При извършените корекции на финансовия резултат и съобразявайки установения със С. резултат, за 2016 г. е установен допълнително корпоративен данък в размер на 2 124.47 лв. /представляващ разликата между декларирания и установения със С. размер/.

На основание чл.1 от ЗЛВДТДПДВ във връзка с чл. 175 от ДОПК се дължи лихва за просрочие в размер на 416.08 лв. върху сумата от 2 124.47 лв.

Предвид всичко изложено до тук, следва оспорваният ревизионен акт, да се отмени за всеки данъчен период, за определените задължения за корпоративен данък и лихви за периода от 2011 г. до 2016 г., включително, в общия им размер за главниците над 8 844.94 лева до пълния определен с РА размер за донасяне от 21 040.89 лева, както и за лихвите в размер на сумата над 2 454.67 лева, до определения размер за донасяне от 7 509.37 лева.

По разноските:

Жалбоподателят претендира разноски, съгласно списък по чл.80 ГПК в общ размер на 3 400 лв., от които държавна такса- 50 лв., възнаграждения за вещо лице- 1 406.80 лв. и адвокатско възнаграждение- 1 944 лв. Ответникът претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Предвид изхода на делото, материалния интерес, правната и фактическа сложност на делото съдът намира за неоснователно възражението за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение. Съобразно изхода на делото, съдът приема, че на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в размер на 2 054.83 лева.

На ответника, съобразно размера на отхвърлената част от жалбата се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 868.99 лв.

Така мотивиран, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК-[ЕИК] Ревизионен акт № Р-2222518004407-091-001/06.03.2019 г., издаден от Й. Д. М.- Началник на сектор, възложил ревизията, и Й. Т. Й. - 3.- главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията при ТД на НАП- [населено място] в оспорената част

на установения резултат по ЗКПО за корпоративен данък за 2011, 2012 г., 2013 г., 2014 г., 2015 г. и 2016 г., за определените задължения за корпоративен данък и лихви за периода от 2011 г. до 2016 г., включително, в общия им размер за главниците над 8 844.94 лева до определения размер за довносяне от 21 040.89 лева, както и за лихвите в размер на сумата над 2 454.67 лева, до определения размер за довносяне от 7 509.37 лева.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК-[ЕИК] срещу Ревизионен акт № Р-22222518004407-091-001/06.03.2019 г., издаден от Й. Д. М.- Началник на сектор, възложил ревизията, и Й. Т. Й. - З. - главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията при ТД на НАП - [населено място], в частта, в която е потвърден с Решение № 940/03.06.2019 г. на директора на дирекция „ОДОП“ - [населено място] при ЦУ на НАП, в частта на установените задължения по ЗКПО за периодите от 2011 г. до 2016 г. общо в размер на 8844.94 лева главница и 2 454.67 лева лихви.

ОСЪЖДА Дирекция "ОДОП" при ЦУ на НАП да заплати на [фирма], ЕИК-[ЕИК] сумата 2 054.83 лева разноси в производството.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК-[ЕИК] да заплати на Дирекция "ОДОП" при ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 866.99 лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: